

Dit Scheepsjournaal is opgemaakt door de ervaren zeezeiler Fred Bender aan boord van de zeilende logger Tecla van Jaap en Jennie in 1994.

De in 1994 ondernomen zeereis is gemaakt tussen 17 augustus en 9 september. De reis naar de Tecla die in de Engelse havenplaats Weymouth ligt gaat dit jaar deels per trein, deels per Teclabus.

Op woensdag, 17 augustus 1994 dien ik om +/- 23 uur uiterlijk aanwezig zijn op het spoorstation van Rozendaal.

Om dit te kunnen bereiken moet ik de intercity van 20h25 hebben vanaf Amsterdam Centraal naar Rozendaal.

Vooraf aan het vertrek nuttig ik met m'n vriendin Jeanine nog een kopje koffie met een stuk appelgebak op het Centraal station.

Om 20h25 was het afscheid nemen van Jeanine voor 2 weken.

Om 21h30 passeert de trein het station van Rotterdam, en al om 22h10 ben ik al ter plaatse in Rozendaal. Aldaar spreek ik in een telefoonsel de telefoonbeantwoorder van Jeanine in dat ik goed angekommen ben in Rozendaal.

Tegen 23 uur begeef ik me naar de al gereedstaande Teclabus.

Alle schepelingen voor deze reis zijn nu hier aanwezig.

Om 23h30 rijdt de chauffeur weg uit Rozendaal, op weg naar de havenplaats Calais, alwaar we de veerboot moeten nemen.

De planning van de chauffeur was om de veerboot van 03 uur te halen, wat ook gelukte.

Om 02h15 waren we al op de opstelplaats van de veerboot naar Dover aanwezig.

De overtocht naar Dover duurde van 03h tot 04h15.

Aan boord van de veerboot werd er croissant en koffie genuttigd.

De bus steekt nu de zuidkust van Engeland door.

Om 09 uur staat de bus aan de kade bij de Tecla in de havenplaats Weymouth.

De huidige groep was bezig om hun bagage op de kade te zetten.

Nu werd het stuivertje wisselen.

De bagage van de nieuwe groep moest uit en van vorige groep moest in de bus geplaatst worden.

De nieuwe groep werd welkom geheten door Jaap en Jennie, de hutindeling wordt afgehandeld.

Daar de bemanning overdag tijd nodig heeft om boodschappen te doen en andere organisatiewerk heeft uit te voeren hebben we de gehele dag voor ons zelf te besteden.

Zelf bezoek ik in Weymouth een museum betreffende duikapparatuur vanaf de 18e eeuw en later en wetenswaardigheden omtrent de ramp met de Titanic in 1912.

Om 18 uur genieten we aan boord van het geschonken welkomstdrankje en het eerste diner aan boord van de Tecla.

De dag wordt met de uitvoering van het avondcorvee besloten.

Vrijdag, 19 augustus 1994.

Deze dag wordt er een zeereis van Weymouth naar Cherbourg in Frankrijk gemaakt. Het betekent voor mij veel "gehobbel" en voor de eerste keer weer "de vissen voeren".

Ik geniet van een paar rustige uurtjes die ik in mijn hut heb doorgebracht.

Aan het einde van de middag loopt de Tecla de haven van Cherbourg binnen.

De schipper Jaap meert de Tecla aan de stadszijde van het dok af.

Zaterdag, 20 augustus 1994.

ontbijt om 09 uur, daarna gaan we in groepen de stad Cherbourg in.

Eerst langs het VVV aan de haven.

We besluiten om die middag een bustocht te maken door de omgeving.

Het is zonde van de dag om de gehele tijd in de stad zonder speciaal doel rond te blijven hangen. In de tijd voor 14 uur hebben we een wandeling door de stad gemaakt, een kopje koffie op een terrasje gedronken.

Bij een bakkerij werd appeltaart en croissantjes ingeslagen voor de verdere loop van de dag.

De bustocht ging langs een kasteel, kerken, droogliggende haventjes in de omgeving zoals St. Pierre-Eglise Borfleur, Quettehou, St. Vaast-La Houge.

In de laatst genoemde plaats is er een uitzicht in de verte op Utah beach waar in de meidagen van 1944 verschrikkelijk is gevochten is in de omgeving. Aan het begin van de avond om 18h30 waren de schepelingen weer aan boord van de Tecla. De courveeploeg onder leiding van Jennie en Odette hadden een heerlijke Franse maaltijd voorgezet. Met een kaastableau met stokbrood toe.

Zondag, 21 augustus 1994.

We gingen op hoogtij van 08h20 door de sluis, de haven van Cherbourg uit.

Op weg naar de kanaaleilanden.

Vlak achter Cap LaHaya... komen de Alderney tegen welke we voorbij zeilen zonder daar aan te landen.

De Tecla koerst nu in de richting van Sark en gaan in de Baai van Sark voor anker.

Met de bijboot, nu in 1994 voorzien is van een buitenboordmotor worden de passagiers aan land gezet.

Na een bezoektijd van 2,5 uur worden we weer door de bijboot opgehaald.

Momenteel is het vloed. Met enige capriolen komen we in de bijboot.

Voor de zekerheid worden behalve de schoenen en sokken de bovenbroek uitgedaan.

Zonder verdere problemen komen we bij de Tecla aan.

Om 20 uur is iedereen weer aan boord.

Eerst wordt er gegeten .

Na afloop van de maaltijd gaat het anker en de zeilen weer omhoog voor een avondtocht naar Guernsey met de havenplaats St. Peterport.

Maandag, 22 augustus 1994.

Om middernacht komen we op de ankerplaats in de haven van St. Peterport aan.

Het is vandaag feest, want Jennie is jarig .

Vandaag wordt zij (in 1994) 47 jaar. We brengen haar een champagnetoast uit.

Arian, die banketbakker van zijn beroep is had een chocolade taart gebakken.

We laten het ons goed smaken.

Na de nachtrust was het ontbijt om 09h30.

Met een grote groep helpen we met aardappelen krabben.

Door zo te doen kan de courveegroep gelijk mee naar de wal.

Met het merendeel der groep drinken we eerst koffie in St Peterport.

We gaan na de koffie de Parish church binnen.

We bewonderen de glas in lood ramen en lezen de teksten op de muurplakkaten.

Tot m'n vreugde stel ik vast dat de organist aan het studeren is op het orgel.

De hemelse klanken van Bach vullen de kerk.

We blijven er even aandachtig naar luisteren.

Daarna gaat een klein deel gelijk winkelen, het andere deel koopt een z.g

Roverticket (dagkaart) voor de bus.

Daarmee maken we een tocht over het eiland. We stoppen bij de Codobay uit de bus en gaan een wandel/ klautertocht over het strand maken.

Na afloop wordt er gemeenschappelijk thee gedronken vlak bij de Parish church.

Na de thee ga ik moeder van der Brug feliciteren met haar verjaardag.

Ik spreek ook Jeanine die bij haar moeder op bezoek is.

Pa van der Brug knapt gelukkig goed op na de depressie van vorige week.

De hartritmestoring is na wijziging van de medicatie gestabiliseerd.

Dinsdag, 23 augustus 1994.

Wegens het tij moeten we vroeg weg vandaag.

Om 07 uur moet het ontbijt gereed staan.

Ik heb samen met Dini en Corian corveedienst.

Daarom was het voor mij opstaan om 06h30, en dat in de vakantie!

Om 07h30 waren de zeilen en het anker omhoog.

Daarna werd er pas ontbeten tijdens de vaart.

Gezien de weerprognose in de omgeving van de Solent (veel noordwestelijke wind)

valt het besluit niet naar Alderney te gaan, maar door te zeilen naar het eiland Wight. Er staat toch redelijk veel wind vanaf het middaguur.

Gelukkig gaat de tocht (letterlijk) voor de wind.

's Middgs wordt er warm gegeten (Chili-con-carne)

Tijdens het varen is een 1 pans maaltijd gemakkelijk te hanteren voor de kokkin.
's Avonds wordt er brood met soep gegeten.
In de avond om ongeveer 21 uur komen we aan in de havenplaats Cowes en
meren af aan een platform.

Woensdag, 24 augustus 1994.

's Morgens hebben de schepelingen ter vrije beschikking, weer aan boord om 13
uur was het devies van de schipper Jaap.

Om ongeveer 10 uur bracht Harry, een van de maten van Jaap ons met de privé
watertaxi ons naar de wal. In groepjes wandelen we nu door Cowes
Aan de kop van het eiland nuttigen we gezamenlijk een ijsje.

Op tijd zijn we weer op de steiger om weer aan boord van de Tecla gebracht te
worden met de bijboot.

Wegens de sterke wind gaat er een rif in het grootzeil, en de stormkluiver wordt
in de voormast gehesen.

Het werd een heerlijk middagje kruisen over de Solent.

Aan het einde van de middag komen we in Yarmouth aan.

Vlak voordat we binnenlopen treedt nog een incident op de kabel van de
reeftalie breekt om onbekende reden.

Het gevolg is dat de vrijkomende krachten in het zeil direct op de reeftouwtjes
van het grootzeil komt te staan.

Het resultaat is dat er nu 3 scheuren in het grootzeil zitten welke door een
regionale zeilmaker hersteld moeten worden.

Het grootzeil wordt door een auto (op 25-08) opgehaald voor reparatie.

Ik maak 's avonds nog een ommetje door Yarmouth.

De eerder geschreven vakantiegroeten gaan gelijk op de bus.

Donderdag, 25 augustus 1994.

Ik ben met Astrid gaan wandelen. Eerst naar Freshwater, geheel in het zuiden.

Daarna houden we een koffiestop.

De wandeling gaat nu weer verder in westelijke richting naar de Needles op het
uiterste puntje van het eiland.

We bezichtigen daar de "old battery" een soort fort wat nu een museum is
geworden.

Daarna gaat de tocht naar Totland over de bergroute.

Het laatste stukje naar Yarmouth gaat met de dubbeldekkerbus.

Vrijdag, 26 augustus 1994

's morgens ter vrije beschikking.

Het is wachten totdat de zeilmaker het grootzeil na de reparatie komt afleveren.

Die aflevering is zodanig dat het zeil per 11 uur aan boord is gebracht.

Alleen de fok, kluiver en de bezaan worden momenteel gehesen.

In rustig tempo veren we naar Southampton. Onderweg wordt het grootzeil
opnieuw aangebracht en gehesen.

In de middag wordt er "schoon schip" gemaakt

in de avond gaan we met z'n 18-en naar de stad om te eten.

Het wordt een zeer geanimeerde avond!

Zaterdag, 27 augustus 1994.

Voor de meeste passagiers, ik uitgezonderd is het afscheid nemen van de Tecla.

Na het ontbijt van 07h45 werden de hutten ontruimd en schoongemaakt

Om +/- 09h15 stond de nieuwe groep schepelingen op de steiger te wachten.

Het werd nu koffers omwisselen tussen de Tecla en de bus.

Ik ging die dag met de "oude" groep mee naar Lindhorst.

Daar werden de laatste boodschappen/souvenirs gekocht.

Met een deel van de groep werd er eerst nog koffie gedronken.

Daarna werd er over de heide gewandeld.

Samen met Dini uit Hengelo heb ik een lunch en brengen we samen gezellig de
middag door. We wisselen onze adressen uit voor een latere ontmoeting in
Nederland.

Aan het einde van de middag hebben we om 18 uur nog de laatste

gemeenschappelijke maaltijd met de complete groep voordat de overige schepelingen met de Teclabus de thuisreis naar Nederland gaan aanvaarden. Zelf blijf ik nog een reis aan boord van de Tecla.

Na het uitzwaaien van de groep ga ik met het openbaar vervoer van 20h07 terug naar de Tecla.

Daar maak ik kennis met de groep die vanmorgen de bagage aan boord had gebracht. Zondag, 28 augustus 1994.

Vandaag gaat Jennie en dochter Evali van boord.

Zij gaan eerst nog wat bezoeken brengen aan kennissen.

Pas over een paar dagen gaan ze pas de oversteek naar het vaste land maken, en reizen vandaar terug naar Nederland.

Na de uitleg door Harry, de maat van Jaap omtrent de inrichting van de Tecla vertrekken we vanuit de Marina Village te Southampton naar Yarmouth.

Tot Cowes is de route bevaarbaar, maar de heersende golfstroom speelt ons parten.

Mede doordat er een grote scheepvaart drukte heerst die door powerboadraces veroorzaakt worden zijn we bij de plaats Cowes voor anker gegaan.

Na 16 uur zijn de powerboadraces afgelopen, en is de getijde stroom van richting veranderd.

Met een rif in het grootzeil (windkracht 6 BF) aanvaarden we de zeiltocht naar Yarmouth. Na zeer veel kruisen met af en toe wat buiswater bereiken we om 20 uur de haven van Yarmouth.

De kluiverboom wordt binnengehaald, en Jaap geeft een best staaltje van inparkeerkunst ten beste.

Doordat de kluiverboom naar binnen geschoven wordt is het schip minder lang. Het havengeld wordt per strekkende meter van een schip berekend.

Jaap kan zodoende havengeld besparen, en er kunnen hierdoor wat meer schepen in de haven liggen hierdoor.

Na met succes afgemeerd te zijn krijgt Jaap van het toegestroomde publiek op de kade een luid applaus, wat Jaap er goed doet.

Zelfs de havenmeester maakt een compliment omtrent Jaap's vakmanschap.

Maandag, 29 augustus 1994.

Vandaag blijven we tot 17 uur in Yarmouth liggen.

Daardoor valt er door de schepelingen op de wal wat te ondernemen.

Daar van deze groep niemand inzicht heeft wat er mogelijk is in deze plaats bied ik aan mee te wandelen met een 4-tal dames.

Om ongeveer 09h30 gaan we al lopen.

De VVV is nog niet open voor aanschaf van een extra wandelkaart.

Daarom loop ik uit veiligheid de zelfde route als ik de vorige keer heb gedaan naar Freshwaterbay - the Needles.

De wandeling loopt voorspoedig. Het weer is prachtig, zon, geen regen.

Na een koffiestop te Freshwater komen we bij de Needles aan.

Daar nemen de bus terug naar Yarmouth.

Daar neem ik de dames mee naar het "vaste" thee-restaurant.

We smullen van de high tea.

Tegen 17 uur zijn we weer aan boord van de Tecla gekomen.

Door deze tijd heb ik geen gelegenheid meer om vader van der Brug (de vader van mijn vriendin Jeanine) te feliciteren met zijn verjaardag.

(in 1994 is hij 84 jaar geworden.)

I.v.m de voorspelling van een goede windsterkte en -richting wordt er niet besloten reeds naar Alderney of Frankrijk te zeilen.

We gaan naar +/- 2 uur zeilen voor anker bij de plaats Savagne.

Na het eten ga ik met de tenderboot naar de wal.

Nu ben ik wel in de gelegenheid om Jeanines ouders te bellen voor de felicitatie van vader van der Brug.

Nu verneem ik tevens waarom Jeanine nooit thuis heb getroffen.

Vader van der Brug is op donderdag, 24 augustus j.l naar de VU gebracht met ernstige hartklachten.

Hij ligt op de intensive care. Jeanine logeert bij haar ouders op Bolestein.

Met angst en vreeze wacht ik af hoe dat zal ontwikkelen.

Om 23 uur ben ik weer aan boord van de Tecla gekomen.
Na een douche ga ik slapen.

Dinsdag, 30 augustus 1994.

In de morgen ben ik nogmaals het dorp Savanage in geweest om te wandelen nu bij daglicht.

Wegens de windstilte gaan we naar de plaats Poole en liggen aldaar aan de kade.
In de middag heb ik een wandeling door de plaats Poole gemaakt.

Woensdag, 31 augustus 1994.

Vanuit Poole wordt er nu een zeilreis ondernomen naar Cherbourg/Frankrijk.

Onderweg wordt een toenemende windsterkte waargenomen van 6 BF.

Er wordt voor de veiligheid een rif in het grootzeil gestoken.

Hierdoor wordt de oppervlakte van het grootzeil geringer, en vangt dit minder wind.

Het was voor mij geen prettige overtocht te noemen.

De tocht ging met veel 'gehobbel' gepaard, daarbij ben niet overeind gebleven (vissen voeren). Het weer was zwaar bewolkt met een langdurige regenfront.

Ik heb die middag niet geluncht, en ben veiligheidshalve benedendeks gebleven in mijn hut.

Rond etenstijd kon ik eindelijk weer wat water binnenhouden.

De avondmaaltijd liet ik goed smaken.

In de loop van de anker ging de Tecla op de rede van Cherbourg voor anker.

Donderdag, 1 september 1994.

Deze dag vangt aan met een ankerwacht tussen 06 en 09 uur.

De reden van het houden van een ankerwacht is dat Jaap de schipper de ankerplaats niet kent, en dat de weersvoorspelling hiertoe aanleiding geeft.

Het is een rustige, niet koude nacht te noemen.

Na het ontbijt hebben we tot 14 uur de gelegenheid om de haven stad Cherbourg in te gaan.

Daar ik vandaag 25 jaar aan de zaak (KPN) verbonden ben tracteer ik de gehele groep voor wat bij de koffie in de avond aan boord van de Tecla.

Van Cherbourg gaat de tocht naat St-Vaast-La Houge.

In deze plaats was ik tijdens de eerste reis al met de bustocht geweest.

Om 20 uur lopen we de haven van St-Vaast-La Houge binnen.

's Avonds hebben we heerlijk gegeten. De maaltijd was bereid door onze kokin Odette.

Vrijdag, 2 september 1994.

's Morgens om 09 uur werd er ontbeten. Daarna een wandeling door de plaats St-Vaast-La Houge gemaakt en met de gehele groep werd er gezamenlijk koffie gedronken.

In de middaguren het de gehele groep met een amfibievaartuig naar het eiland Tatihou geweest. Aldaar is een fort en een maritiem museum.

Op het eiland is het tevens een natuurgebied.

Wegens de weersvoorspelling van enig weind besluit jaap de schipper te vertrekken voor een lange doorhaal van 24 uur.

Om 20 uur verlaten we de haven van St-Vaast-La Houge.

Momenteel is de weersvoorspelling voor zondag en maandag dat er niet veel wind zal zijn. Onder leiding van de maat Harry worden in de avonduren ook nog de 2 topzeilen gehesen.

Het is een hele prestatie om dit hijsen in volle duisternis uit te voeren en tot een goed einde te brengen.

Als wacht wordt mij de 20-24 en de 08-12 wacht toegewezen. Naar een uurtje stuurwacht ga ik om 24 uur ter kooi.

Zaterdag, 03 september 1994.

Opstaan voor de wacht, en om 8 uur present aan dek.

Er heerst op dit moment een ruime wind met een windsterkte van 2 BF. (niet al te veel).

Totaal heeft de motor 2 uurtjes moet bijspringen afgelopen nacht.
De rest van de tijd is er daadwerkelijk gezeild.
Van 10h30 tot 12 uur heb ik de stuurwacht op me genomen. Door mijn bril met andere brillenglazen kan ik het kompas van de Tecla dat op een flinke afstand t.o.v het roer staat nu beter waarnemen dan voorheen.
De Tecla zeilt de gehele Seinebaai door. Aan het einde van mijn avondwacht zijn we Frécamp voorbij.
Deze avond is het erg bewolkt, en er is geen zichtbare sterrenhemel zoals in de nacht gebruikelijk is. Het is die avond hierdoor extra donker te noemen.
Door de sterkere, aanwakkerende wind wordt er door de bemanning, Jaap Harry en Odette de topzeilen gestreken.
Indien dit strijken van de topzeilen bij aanwakkerende wind niet tijdig wordt gedaan ontstaat er een veiligheidsprobleem. Het is een hele prestatie dit in duisternis te volbrengen.

Zaterdag, 4 september 1994.

Het heeft in de afgelopen nacht (terwijl ik geen dienst had) frequent geregend.
Om 3 uur werd de plaats Bologne bereikt.
Toen ik in mijn morgenwacht om 8 uur aan dek kwam passeerden we in de stromende regen de plaats Dover.
In de loop van de morgen werd het weer steeds beter, om 12 uur arriveerden we in de haven van Ramsgate.
Tot 18 uur was er gelegenheid tot passagieren gegeven.
In de avond bel ik met het thuisfront en verneem dat het vader van der Brug een stuk beter is. Op woensdag, 7 september mag hij weer naar huis.

Maandag, 5 september 1994.

Om om 10 uur uit Ramsgate te kunnen vertrekken wordt er om 08h30 ontbeten.
De uiteindelijke bestemming van de dag is Woolverstone.
Om 18 uur bereiken we na een zeiltocht van 8 uur de monding van de Orworivier, bij de haven van Felixstone.
Uiteindelijk liggen we om 20 uur in de marina.
Een ponton die de waterhoogte volgt is erg comfortabel te noemen.
's Avonds wordt er met de gehele groep een wandeling in het donker ondernomen naar Pinmill dat op 1 mijl afstand van de haven van Felixstone ligt.
In het buurtschap Pinmill is een bekende pub.
Na een gezellig samenzijn onder genot van een drankje wordt de terugtocht door het donkere eikenbos met varens om +/- 23h30 aanvaard.

Dinsdag, 6 september 1994.

eerst om 9 uur ontbeten en daarna weer de kant op.
Ik loop nogmaals de route naar Pinmill, nu bij daglicht en koop aldaar de laatste ansichtkaarten, en bij het postkantoor luchtpostzegels voor de familie in Amerika.
Ik heb daar 4 neven, zonen met hun gezinnen van mijn vaders zuster wonen.
Net op tijd krijg ik alle kaarten op de post.
Om 12 uur ben ik weer aan boord van de Tecla gekomen.
Tijdens de lunch varen we af richting van de zee.
Het doel is het Nederlandse Tessel.
Deze avond of nacht steken we de Noordzee over naar Nederland.

Woensdag, 7 september 1994.

Gedurende deze overtocht heb ik de 00-04 en de 12-16 uren wacht toebedeeld gekregen van de schipper.
Daardoor is het deze nacht extra donker te noemen.
Tussen 1 en 3 uur heeft het flink geregend.
Ik heb mijn regenpak en mijn laarzen natuurlijk aan.
Mij kan niets meer gebeuren. Het meenemen wordt dus goed beloond.
Deze nacht is het niet echt koud te noemen.
We varen met de wind komende van opzij-achteren. Dit geeft een rustige vaartocht. Na 3 uur klaart het weer op, enige sterren worden zichtbaar.

Om 4 uur naderen we de toegangsweg van IJmuiden haven.
Als ik om 12 uur weer in dienst kom varen we op 12 mijl afstand uit de Nederlandse kust, en zien daardoor nog geen land.
Wegens de melding van een kans op een windhoos zijn de topzeilen voor de veiligheid gestreken.
Vanaf 15 tot 18 uur voordat we bij de haven van Tessel aankomen heb ik de stuurwacht op me genomen.
Aan mij de taak om de 100 BRTon waterverplaatsing makende Tecla op de goede koers te houden.
Op Tessel meren we af in de haven van Oudeschild.
Aldaar bel ik in de avond met mijn Jeanine.
Vader van der Brug is inderdaad thuis gekomen vandaag!

Donderdag, 8 september 1994.

Na het ontbijt gaat het grootste deel van de groep met de bus van 09h30 naar de plaats den Burg. Aldaar brengen we de dag door.
We nemen weer de bus terug naar de haven van Oudeschild en komen om 15h30 weer aan bij de Tecla voor de overtocht naar Den Oever.
In Den Oever gaan we gemeenschappelijk aan de wal eten.
Het wordt een te gekke avond. Toast met champignon als starter, een hoofdmenu dat bestond voor mij althans uit kalfsoester, groente, patat en gekookte aardappelen.
Het dessert bestond uit assorti- ijs met appelgebak.
Peter, de maritiem fotograaf uit Weymouth die de reis naar Nederland ook meemaakt trakteerde ons (groep van 17 personen) op koffie + cognac voor de heren en grand-marinier voor de dames. Als besluit had Onno voor ons allen een aardigheidje gekocht.
Ik kreeg zelf een mooie haarspelt met een leuk figuurtje "zeebikkel" erop voor in mijn lange paardenstaart die ik momenteel al geruime tijd draag.
Harry en Odette de kokin kregen een messing tabaksdoos voor hun shag met een anker erop. Jaap kreeg een nieuwe portemonnee.
Jaaps vorige was verloren te Pinmill.
Pas na middernacht gingen we weer aan boord van de Tecla.

Vrijdag, 9 september 1994. (de afmonsterdag)

Na afloop van het 08h30 ontbijt moest er "schoon schip" gemaakt worden voor de volgende groep schepelingen.
De keuken en de gang waren donderdagmiddag al geheel gedaan.
Om die reden was het mogelijk donderdag avond "buiten de deur" te kunnen eten. Alleen de hutjes moesten nog schoon, de bagage ingepakt worden.
Jaap had in het voorseizoen problemen met de motor gehad. Daardoor werd er die morgen een controle inspectie door de motorfirma uitgevoerd.
Per 11 uur was deze inspectie gereed, en we vertrokken voor de laatste keer. Eerst moesten we de brug van de A7 onderdoor en de Stevinsluizen door om op het IJsselmeer te komen.
Wegens een krachtige zuid-west-7 wind werd alleen de fok en het grootzeil gehesen.
Tijdens het zeilen op het IJsselmeer viel er nog een flinke regenbui.
Zo tegen 14 uur liepen we de haven van Enkhuizen binnen waar we afmeerden tegen een ander groot zeilschip.
Tot mijn grote vreugde zag ik op de steiger Jeanine (mijn vriendin), mijn zuster Lucinda, en zwager Marinus en hun 4 jarige dochter Ildiko.
Deze mochten natuurlijk aan boord van de Tecla komen, en bekeken het schip met grote aandacht.
Na een half uurtje gingen Lucinda, Marinus en Ildiko weer weg.
Nannet een van de deelneemsters van mijn eerste reis had gezorgd dat er om 16 uur een welkomst-boeket voor de bemanning werd bezorgd aan boord.
Ik overhandigde als vertegenwoordiger van die groep het boeket bloemen aan Jaap de schipper.
Na afscheid van de groep genomen te hebben ging ik met mijn Jeanine eerst nog wat winkelen en eten in Enkhuizen.

Pas na 20 uur haalde ik de bagage pas op aan boord van de Tecla.
Tegen 21h30 waren we in Amsterdam aangekomen.
Een gezamenlijk etentje bij het restaurant Victoria besloot deze dag!
In het restaurant belde ik met Jeanine's ouders.
Tot mijn vreugde kreeg ik haar vader zelf aan de lijn!. Deze bedankte mij voor
alle aandacht en meelevens tijdens z'n verblijf in het ziekenhuis.

Dit moet dan het einde zijn van het gecombineerde scheepsjournaal van 2
ondernomen zeereizen in het jaar 1994 aan boord van de zeilende logger o.l.v
Jaap en Jennie.